

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.271/2011/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2012. év január hó 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 9.B.1137/2010/29. számú ítéletét az I. r. vádlottra az alábbiak szerint **változtatja meg.**

A vele szemben kiszabott 5 (öt) év börtönbüntetésből 2 (kettő) év 6 (hat) hónapot kell végrehajtani, míg a fenmaradó 2 (kettő) év 6 (hat) hónapot 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti. A végrehajtandó részből nem bocsátható feltételes szabadságra, a próbaidő a végrehajtandó rész kitöltése után kezdődik.

Az I. r. vádlott személyi igazolvány száma: CA.

A II. r. vádlott személyi igazolvány száma: HA, lakcíme: Budapest,

A III. r. vádlott személyi igazolvány száma: IA

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 7.620,- (hétezerhatszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2011. július 1. napján kelt 9.B.1137/2010/29. számú ítéletével az I.r. vádlott bűnösségét a Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontjának I. fordulatra figyelemmel a (3) bekezdés II. fordulatanak 1. tétele szerint minősülő folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében és 1 rb. a Btk. 225.§-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében állapította meg.

Ezért öt halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, valamint 447.00 Ft vagyonek Kobzásra ítélte.

A II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében állapította meg. Ezért a II.r. vádlottat 2 év 4 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Egyben a II.r. vádlottal szemben elrendelte a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 4.B.IV.1232/2001/35. számú és a Fővárosi Bíróság 25.Bf.IV.5551/2004/4. számú ítélete folytán 2005. február 1. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 1 év, végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

A III.r. vádlott bűnösségét a Btk. 225.§-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében állapította meg, melyet mint felbújtó követett el.

Ezért öt 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a járulékos kérdésekre vonatkozóan is.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen mindhárom vádlott és a védőik is fellebbezést jelentettek be, elsődlegesen felmentés, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.645/2011/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta mind a három vádlottra vonatkozóan. Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le az eljárást, valamennyi releváns bizonyítékot feltárt és azok értékelése is törvényes.

Az ügyészi álláspont szerint az I. és a II.r. vádlott részbeni beismerő vallomásán, a titkos információgyűjtés keretében szerzett adatokon és az egyéb okirati bizonyítékokon alapuló tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is törvényes.

Kiemelte, hogy a büntetés kiszabása körében figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülmények felsorolása teljes, azokat a Fővárosi Bíróság helyesen értékelte, és a cselekmény tárgyi súlyával arányban álló büntetést szabott ki, amelynek az enyhítésére lehetőség nincs.

Az I.r. vádlott - védője útján - a fellebbezést részletesen megindokolta. Ebben azt hangsúlyozta, hogy az I.r. vádlott soha nem állapodott meg a II. r. vádlottal arra vonatkozóan, hogy adózónként 100 ezer Ft-ot fog kapni, ellenkezőleg, ezt csak a fia megnyugtatóására találták ki. Kiemelte, hogy a II.r. vádlott valójában a fia angliai tanulmányaihoz igyekezett segítséget nyújtani a részére. A beadványban kitért arra is, hogy a nyomozati meghallgatása alkalmával nagyon rossz idegállapotban volt, ezért egyes ott rögzített kijelentései nem felelnek meg a valóságnak. Így nem igaz, hogy alkalmanként kapott volna 2-300 ezer Ft-ot a II.r. vádlottól. Állította, azt is, hogy a III. r. vádlottól sem kért és nem is kapott pénzt soha.

Megismételte azt a védekezését, amely szerint csak olyan adózókra vonatkozóan kért le adatokat, akikkel a vádlott társai valamilyen kapcsolatban voltak például. azért, mert felszámolás alatt állt a cég. Ugyanakkor semmi sem tiltotta, hogy az ilyen gazdasági társaságokkal kapcsolatban lévő egyéb cégek adatait ő megtekintse. Az APEH-nál ugyanis a célhoz kötöttségre vonatkozóan semmiféle irányelv nem volt kiadva, azt pedig a tanú1 és a tanú2 is elmondta tanúvallomásában, hogy ilyen esetekben a lekérdezés jogos volt. Ennek alátámasztásaként utalt arra, hogy a munkahelye egyetlen alkalommal sem kifogásolta az ilyen lekérdezést, amit az is igazol, hogy sem figyelmeztetést nem kapott, sem fegyelmi eljárás nem indult ellene. Utalt arra, hogy vele szemben soha semmiféle eljárás nem folyt, amit az elsőfokú bíróság nem értékelt a javára és ugyancsak nem vette figyelembe, hogy emiatt az eljárás miatt már eddig is számtalan hátrány érte, így az is, hogy elvesztette a 40 éves jubileumi jutalmát. Hivatkozott nehéz családi körülményeire, szülei és keresztanyja betegségére és mindezek alapján elsődlegesen a felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője az írásban indokolt fellebbezést változatlan tartalommal, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig enyhítésért tartotta fenn.

Kiemelte, hogy az I.r. vádlott személyi körülményeiben változás következett be, édesapja egészségi állapota jelentősen romlott, és az I.r. vádlott keresztanyja is hosszabb ideje beteg, akinek az ápolását ugyancsak az I.r. vádlott látja el.

A védő az I.r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatosan hangsúlyozta, hogy az I.r. vádlott fia időközben nem végezte el az orvosi egyetemet, jelenleg a városban dolgozik mentősként. Kiemelte, hogy az I.r.vádlott a 9 évvel korábban elszenvedett agyérögörcs következtében azóta és jelenleg is orvosi kezelés alatt áll, emellett magas vérnyomással is kezelik.

Az I.r. vádlott felszólalásában nehéz családi körülményeire, az általa eltartott és ápolott két idős és beteg rokonára, valamint megromlott egészségi állapotára hivatkozva kérte a büntetés enyhítését.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította a II.r.vádlott bűnösségét anélkül, hogy teljes körben feltárta volna azt az élethelyzetet, amelyben a cselekmény elkövetésére sor került.

Kiemelte, hogy a II.r. vádlott, mint könyvelő hozzáférhetett mindazokhoz az anyagokhoz, amelyek a vádiratban is szerepelnek és ezért neki még fizetnie sem kellett. A felülmérlegelési tilalomra tekintettel azonban csak azt hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla azt a konkrét élethelyzetet, amelyben a cselekmény elkövetésére sor került vegye figyelembe, mert ez nem esik a felülmérlegelési tilalom alá és más jogi következtetés levonására ad lehetőséget.

Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. E körben hangsúlyozta, hogy a vádbeli cselekmény elkövetésének az idejére esett a II.r. vádlott élettársának súlyos megbetegedése, majd ennek következtében a halála is, amely a II.r.vádlottnál közepes fokú depressziót váltott ki, amely miatt hosszabb ideig gyógykezelés alatt állt. Mindezekre tekintettel elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért tartotta fenn a fellebbezését.

A II.r. vádlott felszólalásában a cselekmények elkövetésének idejére eső nagyon nehéz családi körülményeire, férje súlyos betegségére hivatkozott, amely erején felül követelt tőle helytállást, és amely végülis azt eredményezte, hogy teljesen tönkre ment, amelyet az is igazol, hogy folyamatosan betegállományban van azóta is.

A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen elhangzott perbeszédében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete iratellenes és megalapozatlan is. Álláspontja szerint nem nyert bizonyítást a vád tárgyává tett cselekmény, nincs bizonyíték arra, hogy a III.r. vádlott bármilyen kéréssel fordult volna az I.r. vádlotthoz és arra sem, hogy bármilyen adatot vagy információt megkapott volna. Erre vonatkozóan ugyanis az I.r. vádlott nyilatkozatai is bizonytalanok.

Hangsúlyozta, hogy a III.r. vádlott csak segítségért fordult az I.r.vádlotthoz és ennek a segítségkérésnek az volt a célja, hogy újraélesszen gazdasági társaságokat. E kérés lényegében csak egy beadvány megfogalmazására terjedt ki, amelyért sem pénzt nem ígért, sem egyéb adatok közlését nem kérte. Álláspontja szerint bár a III.r. vádlottal kapcsolatba kerülő adózók olyanok voltak, akiket ismert az I.r. vádlott és a III.r. vádlott is, azonban ez a körülmény csak a véletlennek tudható be és semmit nem bizonyít.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróságnak a III. r. vádlottal kapcsolatban megállapított tényállása kizárólag fikciókra épül. A cselekmény elkövetése, és e körben a III.r. vádlott terhén a szándékosság megléte sem nyert bizonyítást, ezért elsődlegesen a felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt. E körben kiemelte, hogy a III.r. vádlott példás családanya, akinek a felfüggesztett szabadságvesztés egyenesen „tönkre teszi” az életét. A két kiskorú gyermekes állapotára, a büntetlen előéletére és egyébként kifogástalan életvitelére tekintettel elsődlegesen a III. r. vádlott bizonyíték hiányában történő felmentését, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlottak és a védők fellebbezése folytán megtámadott elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében az azt megelőző eljárással együtt vizsgálta felül a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta az eljárása során.

Az ügy elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat értékelési körébe is vonta.

Erre vonatkozóan megállapítható, hogy kiemelt jelentőséggel bírt a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye, amelynek körében az elsőfokú bíróság részletesen megvizsgálta annak felhasználhatóságát, illetve az ezzel kapcsolatos eljárás törvényességét.

Az e körben az elsőfokú ítélet 7. oldalán, illetve a 8. oldal első bekezdésében írtakat a Fővárosi Ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a titkos információgyűjtés felhasználhatóságával kapcsolatosan a Be. 206/A.§ (6) és (7) bekezdésében foglalt feltételek is teljesültek. Megállapítható ugyanis, hogy a nyomozási bíró 2009. február 11. napján hozta meg az 5.Bny.40.552/2009/2. számú határozatát, melyben a Budapesti Nyomozó Ügyészség által előterjesztett indítványnak helyt adott és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.Ti.0421/2/2008. számú végzésével engedélyezett titkos információgyűjtés eredményére vonatkozóan megállapította, hogy bizonyítási eszközként felhasználható.

Ugyanakkor az is rögzíthető, hogy a Fővárosi Bíróság elnöke a titkos információgyűjtés keretében szerzett adatok bizonyítékként való felhasználása végett az igazolását 2008. szeptember 20. napján szabályosan ki is állította.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság a haladéktalanságra vonatkozóan is, hiszen a Nemzeti Nyomozó Iroda az engedély lejártának napján 2009. január 19. napján már megtette a feljelentését a Budapesti Nyomozó Ügyészséghez és a nyomozás elrendelésére 2009. január 22. napján került sor, vagyis teljesült a Legfelsőbb Bíróság 74/2008.BKv. III. pontjában írt feltétel is.

Megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor az I.r. vádlott elmeorvos-szakértői vizsgálatának elrendelésére vonatkozó védői és vádlotti indítványt elutasította és az elutasítást kellően megindokolt (Be. 260.§ (1) bekezdés, 258.§ (3) bekezdés f) pont). Ezekkel az érvekkel a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás során feltárt bizonyítékok alapján döntő többségében megalapozott tényállást állapított meg, amely azonban részben a vádlottak másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozatai, részben pedig az iratok tartalma alapján - a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel - kisebb kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

Az elsőfokú ítélet 2. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy az I.r. vádlott jelenleg időskorú szüleit és magatehetetlen nagynénjét is eltartja és ápolja.

Kiegészítendő azzal is, hogy az I.r. vádlott agyérögörcs és magas vérnyomás betegség miatt hosszabb ideje állandó gyógykezelés alatt áll.

Az ítélet 3. oldal első bekezdését azzal egészíti ki, hogy a II.r. vádlott élettársi kapcsolata időközben megszűnt az élettársa halála folytán, és ettől az időponttól kezdődően folyamatosan depresszió miatt gyógyszeres kezelés alatt áll.

Az ítélet 4. oldal 3. bekezdésétől a 7. bekezdéséig terjedően kiegészíti a tényállást azzal, hogy az I.r. vádlott a Kft1-re 2008. november 19. napján, a Sportegyesületre vonatkozóan 2008. november 27. és november 29. napján, míg tanú3-ra 2008. július 17. napján is kérdezett le adatokat.

Kiegészítendő a tényállás azzal is a Bt.-re vonatkozóan az I.r. vádlott részéről információ lekérdezésére került sor 2008. november 11. napján is.

Az elsőfokú ítélet 4. oldal 4. bekezdését kiegészíti az ítélet tábla azzal, hogy a fenti adózók nem kerültek összefüggésbe az I.r. vádlott által vezetett osztályon vizsgálat alatt álló adózókkal.

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás már minden tekintetben megalapozott, sem iratellenes megállapítást, sem téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, összhangban áll a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A bizonyítékok értékelését vizsgálva az ítéleti tényállás I. pontjával kapcsolatosan megállapítható, hogy az I.r. és a II.r. vádlott beismerő vallomása, a bírói engedélyhez kötött titkos lehallgatásoknak az eredménye és az okirati bizonyítékok, valamint tanúvallomások álltak a bíróság rendelkezésére, melyek alapján megalapozott a tényállás megállapítása.

Kiemeli az ítélet tábla, hogy az I. és a II.r. vádlott lényegében a jogosulatlan információ lekérdezésének a tényét, és a lekérdezett, illetve megszerzett adatoknak a II.r. vádlott részére történő átadását nem vitatta. Azt is hangsúlyozni kell azonban, hogy a felszámolási eljárásra vonatkozó érvelés nem fogadható el. E körben kiemelő tanú1 vallomása, aki egyértelműen állította, hogy a vádiratban, illetve a tényállásban szereplő cégek egyike sem állt felszámolási eljárás alatt.

Ugyanakkor nem merült fel adat, illetve bizonyíték sem arra vonatkozóan, hogy a lekérdezett cégek olyan más cégekkel álltak volna kapcsolatban, amelyek ellen felszámolási eljárás lett volna folyamatban, és amely indokoltá, vagy megmagyarázhatóvá tenné azt, hogy az I.r. vádlottnak valamilyen munkaköri kötelezettség teljesítése tette szükségessé a lekérdezéseket.

Ez a vádlotti érvelés tehát semmiféle bizonyítékkal nem nyert alátámasztást az eljárás során, így annak elvetése az elsőfokú bíróság által jogosult volt.

Az anyagi ellenszolgáltatással kapcsolatosan megállapított elsőfokú ítéleti tényállást a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye, de különösen a 2008. november 6.-i, november 11.-i és november 21.-i, valamint a december 2.-i beszélgetések - amelyek az I.r. vádlott és a fia között zajlottak - alátámasztották.

Ugyancsak helytállóan vetette el az elsőfokú bíróság „a tréfára, viccre” történő vádlotti hivatkozást is. A telefonbeszélgetések tartalma, valamint a lekérdezési időpontok egyértelműen azt igazolják ugyanis, hogy nem tréfáról, vagy viccről volt szó, hanem konkrét és kifejezett kérésről, amelyet az I.r. vádlott maradéktalanul teljesített.

E körben külön kiemelendő a telefonon történő kérések és a lekérdezések időpontjainak egybeesése.

E körben utal az ítélet tábla a 2008. november 6-án az I.r. vádlott és a fia között lefolytatott beszélgetésre. E beszélgetés során az I.r. vádlott azt közölte a fiával, hogy a II.r.vádlottal folytatott megbeszélés alapján „minden egyes infó 100 rongy..., na most kell neki hétfőre sos-ben három anyag..., én holnap idehozom neki és ő hétfőn adja a 300 ezret...”

Ugyanakkor az is megállapítható az iratokból, hogy 2008. november 7-én, azaz pénteken az I.r. vádlott részéről valóban három lekérdezésre került sor.

Hasonlóképpen kiemeli az ítélet tábla a 2008. december 2-án az I.r. vádlott és a fia között lezajlott beszélgetést is, amely során az I.r. vádlott beszámolt arról, hogy „most jöttem az I.r.vádlottól és kaptam egy 100-ast”. Ezen a napon az I.r. vádlott az okirati bizonyítékok alapján megállapíthatóan a Kft2-re vonatkozóan végzett adatlekérdezést az adatbázisból.

A vádlottaknak azt a védekezését, hogy az átadott pénz valójában kölcsön folyósítása volt, amely a későbbiek során visszaadásra is került az elsőfokú bíróság részletesen elemezte, és a 9. oldal 4. bekezdésében írtak szerint el is vetette azt. Az itt kifejtett elsőfokú bírósági érveléssel az ítélet tábla maradéktalanul egyetértett csakúgy, mint a 9. oldal 2. bekezdésében a laptopra, mint meglepetés ajándékra vonatkozóan kifejtett álláspontjával is.

A II.r. vádlott bűnösségét a fentiekben túl az ítélet tábla álláspontja szerint alátámasztja az a nyilatkozata is, amely szerint a lekérdezésben szereplő adózókra vonatkozóan ő az APEH-nál nem volt regisztrálva, vagyis legálisan ő nem juthatott volna semmiféle adathoz e gazdasági társaságokra vonatkozóan.

A II. tényállási pont tekintetében kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott terhelő vallomást tett a III.r. vádlottra vonatkozóan. Ezt az ítéleti megállapítást alátámasztja tanú4, tanú5 és tanú3 tanúk vallomása is. E három személy adóazonosító számát ugyanis kizárólag csak a III.r. vádlott ismerhette, ő bocsátotta ezeket az I.r. vádlott rendelkezésére, aki ezeknek az adatoknak a felhasználásával - az okirati bizonyítékok által alátámasztottan - végrehajtotta a lekérdezéseket, és a lekérdezés eredményét továbbította is a III.r. vádlott részére.

Az I.r. vádlott e tekintetben tett terhelő vallomását a Bt. esetében pedig a 2008. november 10.-i keltezésű és az eljárás során ugyancsak lefoglalt email támasztotta alá, amelyből megállapítható, hogy a lekérdezésre november 11-én került sor.

Mindezek tükrében a másodfokú bíróság is teljes mértékben és kétség nélkül bizonyítottan látta mindkét vádpontban a vádlottak bűnösségét, ennek következtében az is megállapítható, hogy a vádlottak felmentését célzó fellebbezések teljes mértékben megalapozatlanok.

A felmentésre irányuló védői okfejtések lényegében a bizonyítékok elsőfokú bíróság által történő mérlegelését támadták és azok újraértékelését célozták, amely azonban a másodfokú eljárás során nem vezethetett eredményre.

Az ítéltábla megállapította, hogy a megalapozott és ekként a másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények jogi minősítése is törvényes.

A folytatólágosság körében kifejtett elsőfokú bírósági állásponttal az ítéltábla is egyetértett, és ugyancsak helytállónak tartotta az I. tényállási pont tekintetében azt az elsőfokú érvelést is, hogy a hivatali visszaélés ez esetben beleolvad a vesztegetés bűntettébe, tehát külön történő jogi értékelésére nincs lehetőség.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel a vádlottak javára és terhére értékelendő bűnösségi körülményeket, amelyeket azonban a vádlottak másodfokú eljárás során tett nyilatkozatára is tekintettel ki kell egészíteni az alábbiak szerint:

Az I.r. vádlottra vonatkozóan további enyhítő körülmény, hogy három beteg, idős hozzátartozóját ápolja, gondozza és eltartja, további enyhítő körülmény a javára, hogy betegségei miatt hosszabb ideje rendszeres orvosi kezelés alatt áll.

A II.r. vádlott tekintetében pedig enyhítő körülményként kell értékelni az időközben bekövetkezett betegségét is.

Nem vitatható, hogy a vádlottak által elkövetett cselekmény tárgyi súlya és társadalomra veszélyessége sem elhanyagolható, és igen jelentős a cselekmények büntetési fenyegetettsége is. Ugyanakkor az I.r. vádlott tekintetében a javára értékelhető enyhítő körülményekre, az életkorára, valamint az eddigi kifogástalan életvitelére is figyelemmel az ítéltábla lehetőséget látott az elbíráláskor hatályos Btk. 90.§-ban írt rendelkezés alkalmazására, amely lehetővé teszi az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés részbeni felfüggesztését. Az erre vonatkozó rendelkezés a Btk. 90.§ (1-2-3) bekezdésén alapul.

Ugyanakkor megállapítható, hogy a II.r. vádlott esetében a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt történt elkövetésre tekintettel más büntetésre, mint szabadságvesztés kiszabására nem is kerülhetett sor.

A III.r. vádlottra vonatkozóan az ítéltábla megállapította, hogy a három évig terjedhető szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt kiszabott 10 hónapi, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása rendkívül méltányos, így a III.r. vádlott esetében a büntetés lényeges enyhítésére ugyancsak nem látott lehetőséget.

A II. r. vádlott börtönbüntetéséből a Btk. 47.§ (2) bekezdés II. fordulata alapján a $\frac{3}{4}$ rész kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a járulékos kérdések tekintetében törvényesen rendelkezett, így azok helyesbítésére, illetve kiegészítésére sem volt szükség.

Összességében a fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét azl.r. vádlott tekintetében a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, a vele szemben kiszabott büntetést enyhítette, míg rá vonatkozóan, valamint a II. és a III.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletet a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év január hó 25. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 9.B.1137/2010/29. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.271/2011/12. számú ítéletében írt változtatással 2012. év január hó 25. napján mindhárom vádlott tekintetében jogerőre emelkedett és - a III. r. vádlott vonatkozásában a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2012. év január hó 25. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
bíróági ügyintéző